

Sygn. akt VI U 28/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Iwona Dzięgielewska
-----------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania M. P.

przeciwko

pozwanemu Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania M. P.

od decyzji z dnia 8 października 2018 nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję, przyznając odwołującej się M. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległa w dniu 21.01.2016 r. w wysokości odpowiadającej 10% (dziesięć procent) stałego uszczerbku na zdrowiu z odliczeniem uszczerbku w wysokości 5 % (piec procent).

VI U 28/19

UZASADNIENIE

W dniu 9 listopada 2018 r. Do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód wL. wpłynęło odwołanie M. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w L. z dnia 8 października 2018 r. nr sprawy (...)w przedmiocie przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu wskazała, że ocena uszczerbku na zdrowie na poziomie 5% w przypadku zerwanego więzadła krzyżowego, licznych zabiegach operacyjnych i rehabilitacyjnych i dalszego upośledzonego funkcjonowania w życiu codziennym. Podała, że obecnie pozostaje w trakcie leczenia powikłań pooperacyjnych (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych w L. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji Wysokość uszczerbku została przyznana w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS (odpowiedź na odwołanie k. 3-3v).

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód wL. uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał do rozpoznania według właściwości tutejszemu sądowni (postanowienie k. 5).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się z zawodu jest pielęgniarką. Od maja 2018 r. nie pracuje. Doznała wypadku przy pracy w dniu 21 stycznia 2016 r. Idąc korytarzem poślizgnęła się i upadła doznając urazu kolana (protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy - akta rentowe).

Wykonane w tym samym dniu RTG nie wykazało zmian pourazowych. W dniu 25 stycznia 2016 r. stwierdzono stan po stłuczeniu i dystorsji stawu kolanowego prawego i założono łuskę gipsową tylną. Zalecono okłady i leki przeciwbólowe. Dolegliwości bólowe utrzymywały się. W dniu 15 lutego 2016 r. założono ortezę, skierowano do poradni ortopedycznej. Podczas badania w dniu 2 marca 2016 r. zapisano: kolano bolesne bez wysięku, ruchomość zachowana. W dniu 21 marca 2016 r. ślad wysięku potwierdzony w usg. Dalej odnotowano ból w okolicy kaletki nadrzepkowej z ograniczeniem bólowym ruchomości. W kwietniu i maju 2016 r. dolegliwości utrzymywały się. Odwołującej się zalecono stabilizator. Ostatecznie z powodu utrzymujących się dolegliwości i dysfunkcji, w dniu 16 czerwca 2016 r. wykonano artroskopię kolana prawego i rozpoznano stan po uszkodzeniu więzadła krzyżowego przedniego i ognisko chondromalacji III stopnia kłykcia przyśrodkowego. Następnie ponownie hospitalizowana i operowana. W dniu 21 lutego 2017 r. wykonano rekonstrukcję więzadła krzyżowego przedniego, z rozpoznaniem przewlekłej niestabilności kolana. W czerwcu 2017 r. zalecono (...) i rehabilitację. Stwierdzono bóle w rzucie szpary stawowej, ale bez wysięku, a testy łąkotkowe ujemne. W dniu 23 listopada 2017 r. wykonano artroskopię kolana prawego z uwagi na odczuwane dolegliwości bólowe i nawrót niestabilności. Rozpoznano stan po rekonstrukcji z całkowitym uszkodzeniem przeszczepu przy końcu udowym i jego przyrośnięciu poniżej z niewydolnością i z obluzowaniem śruby udowej, którą dokręcono. W dniu 2 lutego 2018 r. zalecono jazdę na rowerze i zakończono rehabilitację. W kolejnych miesiącach opisywano kolano bez wysięku, testy łąkotkowe ujemne. W bliższej pooperacyjnej stwierdzono cechy nerwiaka. W dniu 14 czerwca 2019 r. wykonano usunięcie nerwiaka kolana prawego. W dniu 23 sierpnia 2019 r. wykonano nacięcie i odbarczenie ropnia i założenie sączka, podano antybiotyk. Po operacji kolano przestało uciekać, ale noga pozostała dużo słabsza (dokumentacja medyczna - akta rentowe).

Orzeczeniem dnia 11 września 2018 r. lekarz orzecznik i następnie orzeczeniem z dnia 27 września 2018 r. komisja lekarska ustaliła 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 21 stycznia 2016 r. W oparciu o powyższe orzeczenie, decyzją z dnia 8 października 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał odwołującej się prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 21 stycznia 2016 r. (decyzja - akta rentowe; orzeczenie komisji lekarskiej - akta rentowe).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, aktach rentowych oraz na podstawie opinii biegłego ortopedy i jego dwóch opinii uzupełniających k. 22-24, k. 40 i 56. Treści i autentyczności dokumentów złożonych do akt sprawy żadna ze stron nie kwestionowała toteż Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jako uzasadnione zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (**Dz. U. z 2019 r. poz. 1205**) za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodującą uraz lub śmierć, która nastąpiła w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Aby uznać zdarzenie za wypadek przy pracy muszą wystąpić wszystkie wskazane powyżej przesłanki. W niniejszej sprawie początkowo organ rentowy nie uznał zdarzenia za wypadek przy pracy, następnie jednak zmienił wydaną decyzję. Okoliczność, że odwołująca się w dniu 8 lutego 2018 r. uległa wypadkowi przy pracy była bezsporna.

Odwołująca się zakwestionowała jedynie wysokość przyznanego procentowego uszczerbku na zdrowiu i przyznanego odszkodowania.

Odwołująca się podniosła, że przyznane odszkodowanie w wysokości 5% jest niewspółmierne do wykonanych zabiegów, przebytych operacji i powstałych po nich powikłań, rehabilitacji.

Zgodnie z art. 11 ust 1 ww. ustawy, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Szczegółowe zasady orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu oraz tryb postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku i wypłacaniu jednorazowego odszkodowania określa Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 954 ze zm.).

Zgodnie z § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia lekarz orzecznik ustala w procentach stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu według oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zwanej dalej „oceną procentową”, która jest określona w załączniku do Rozporządzenia.

Zgodnie z art. 12 ust 1 i ust 5 ustawy jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1. Do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji. Kwoty jednorazowych odszkodowań zaokrągla się do pełnych złotych.

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe zarówno z dokumentów jakie zostały złożone do akt sprawy jak i z dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych. Z uwagi na fakt, że rozstrzygnięcie - w zakresie ustalania wysokości uszczerbku jakiego doznała odwołująca się – wymagało wiedzy specjalistycznej, postanowieniem z dnia 17 lutego 2019 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego chirurga ortopedy celem ustalenia czy osoba odwołująca się doznała urazu wskutek zdarzenia, które miało miejsce dnia 21 stycznia 2016 r. Czy też uraz ten został wywołany samoistną chorobą nie pozostającą w związku ze zdarzeniem. W przypadku uznania, że odwołująca się doznała urazu na skutek ww. zdarzenia wskazać czy odwołująca się doznała stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a jeżeli tak to w jakiej procentowej wysokości.

W opinii z dnia 5 września 2019 r. ortopeda traumatolog rozpoznał stan po urazie skrętno - stłuczeniowym kolana prawego dnia 21 stycznia 2016 r. Z uszkodzeniem więzadła krzyżowego przedniego i stan po rekonstrukcji tego więzadła. Rekonstrukcja powikłana naderwaniem przyczepu bliższego przeszczepu i obluzowaniem śruby i nerwiakiem w bliźnie pooperacyjnej. Wskazał, że analiza przedstawionej dokumentacji, zebrany wywiad oraz przeprowadzone badanie pozwalają stwierdzić że odwołująca się w wypadku z dnia 2 stycznia 2016 r. doznała urazu kolana prawego. Po urazie konieczne było leczenie specjalistyczne i kilkukrotne leczenie operacyjne. Uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego wymagało wykonania rekonstrukcji przeszczepem. W trakcie leczenia doszło do naderwania przeszczepu i obluzowania śruby, co wymagało kolejnej operacji. Doszło do postania nerwiaka w bliźnie pooperacyjnej co wymagało resekcji tego nerwiaka, ale ta operacja powikłana została stanem zapalnym. Biegły wskazał, że przebyty uraz spowodował powstanie stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10 %. Ten uszczerbek zawiera następstwa uszkodzenia więzadła z wytworzeniem blizn i z niepełną stabilnością oraz zmniejszeniem masy i siły mięśniowej Ten uszczerbek zawiera też następstwa stanu zapalnego rany pooperacyjnej. Wyższy uszczerbek byłby uzasadniony gdyby była większa niestabilność i większe zmniejszenie masy i siły mięśniowej i zaburzenie osi kolana. Nie ma też objawów stanu zapalnego śródstawowego, co uzasadniałoby przyznanie wyższego uszczerbku na zdrowiu (opinia k. 22 - 24). Organ rentowy zgodził się z ustaleniem 10% uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem urazu skrętno - stłuczeniowego kolana prawego w dniu 21 stycznia 2016 r. (pismo k.33-34).

W opinii uzupełniającej biegły wskazał, że ponownie przeanalizował dokumentację medyczną i orzeczniczą. Przyznał, że leczenie zabiegowe nerwiaka w bliźnie pooperacyjnej oraz powikłanie w postaci zapalenia, stanowi pogorszenie

stanu zdrowia już po wydaniu orzeczenia. Jak wynika bowiem z dokumentacji leczenia z dnia 22 czerwca 2018 r. zakończono leczenie i staw kolanowy był bez wysięku i bez niestabilności. Obecność nerwiaka wymagającego leczenia operacyjnego stwierdzono dopiero 5 października 2018 r., a więc już po badaniu przez komisję lekarską w ZUS ustalającą 5% uszczerbek na zdrowiu. To badanie przez komisję lekarską ZUS odbyło się dnia 27 września 2018 r. (opinia uzupełniająca k. 40). Organ rentowy nie zgłaszał zastrzeżeń do treści opinii (pismo k. 48).

W kolejnej opinii uzupełniającej biegły doprecyzował, że na podstawie całości dokumentacji należy stwierdzić, że odwołująca się doznała 10% uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku przy pracy z dnia 21 stycznia 2016 r. (opinia uzupełniająca k.56) Organ rentowy nie zgłaszał zastrzeżeń do treści opinii (pismo k. 48).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem „specyfika oceny dowodu z opinii biegłego wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Odwołanie się przez Sąd do tych kryteriów oceny stanowi więc wystarczające i należyte uzasadnienia przyczyn uznania opinii biegłego za nieprzekonującą (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r. II CK 572/04 LEX nr 151656), analogicznie przekonującą. Opinia biegłego zdaniem Sądu była logiczna, spójna, nie budziła wątpliwości z punktu widzenia metodologii, poprawności, rzetelności i prawidłowości rozumowania. Była jasna, wyczerpująca i wewnętrznie niesprzeczna.

Mając na uwadze powyższe Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującej się prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległa w dniu 21 stycznia 2016 r. w wysokości odpowiadającej 10%. Stałego uszczerbku na zdrowiu z odliczeniem uszczerbku wysokości 5%.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.